

Juris NOVIKS,

sertificēts būvzinieris, inženierzinātņu doktors,
RTU profesors

Foto: Aivars BALODIS

Logi. Durvis

(Turpinājums. Sākumu sk. žurnāla 2002. g. 2. nr.)

Mājas būvniecībā pieļauto kļūdu labošanai parasti nepieciešams papildu darba spēka un materiālu patēriņš, bet daudzos gadījumos to labošana ir saistīta vai nu ar jau uzbūvētās konstrukcijas nojaukšanu un būvēšanu no jauna, vai arī, ja kļūdas netiek izlabotas, tās liek par sevi manīt praktiski visā ēkas ekspluatācijas laikā. Šīs rakstu sērijas uzdevums ir iepazīstināt lasītājus ar raksturīgākajām, biežāk sastopamajām kļūdām, kādas rodas, būvējot ēkas, un jau pirms darbu sākšanas būvētāju brīdināt, lai tās netiktu pieļautas.

Logu stiklu drebēšana

Dažreiz logu stiklu drebēšanu izraisa garāmbraucoši transportlīdzekļi, stiprs vējš, triecienslodzes iedarbība uz grīdu un citi tamlīdzīgi faktori. Tas izskaidrojams vai nu ar nepareizu stikla iestiprinājumu rāmī, vai arī stikliem ir mazāki izmēri nekā vajadzīgs. Parasti stikls dreb tad, ja to piestiprina tikai ar koka listītēm bez tepējuma (silikonpastas) vai bez eļļas krāsas vērtnes gropē. Logu stikla drebēšanu vislabāk var novērst, veidojot tepējumu starp stiklu un loga vērtni, tepējums pa visu perimetru sasaista stiklu un loga vērtnes gropi.

Stikls var drebēt arī tad, ja logu iestiklo ar diviem stikla gabaliem. Tas nav ieteicams arī no loga caurpūšanas viedokļa, jo caur abu stiklu saduršuvi ir palielināti siltuma zudumi.

Logu caurpūšana

Sevišķa uzmanība jāpievērš tam, lai logu stiklu savienojums ar rāmi būtu hermētisks. Tas galvenokārt attiecas uz logiem ar atsevišķo stiklojumu, jo

logiem ar stikla paketēm parasti hermētiskums tiek nodrošināts. Pretējā gadījumā caur savienojuma vietu var pūst vējš, iekļūt sniegs, mitrums, skaņa u. tml. Logu stiklus iestiprina ar tepējumu vai ar koka listītēm. Lai tepe labāk turētos, vērtņu gropēm jābūt sausām. Dažreiz individuālie būvētāji pieļauj kļūdu, tepējot mitras vērtņu gropes. Šāda tepējuma ilgzturība parasti nav liela, pēc kāda laika tepe atlec un savienojums dehermetizējas. Lai stikla un vērtnes savienojums būtu pilnīgi hermētisks, ieteicams veidot dubulto tepējumu: vispirms ar tepi noziež vērtnes gropi, tepē iegulda stiklu un vēlreiz iestrādā tepi, pilnīgi nosedzot gropi, kurā ievietots stikls.

Iestiklojums ar vienkāršo tepējumu ir nepilnīgs, jo grope ne vienmēr ir līdzena, tāpēc starp gropi un stiklu paliek nelielas spraugas, kurās var iekļūt kondensāts. Koksne uzsūc mitrumu, piebriest un spiež uz stiklu. Ja tepējums ir stingri pielīpis kā stiklam, tā gropei, stikls var pārplīst. Turklāt šajās vietās

koksne bieži trup, un tad pa gropi telpā var ieplūst auksts gaiss. Iepriekš minētos trūkumus daļēji var novērst, nokrāsojot gropi ar eļļas krāsu. Eļļas krāsa aizpilda spraugas starp stiklu un gropi, sasaista tās kopā un novērš koksnes samitrināšanos kondensāta rašanās gadījumā.

Ja stiklu iestiprina ar koka listītēm, tad arī ieteicams veidot zemstikla tepējumu, jo tas nodrošina daudz blīvāku savienojumu. Ja to nedara, tad zemstikla tepējuma vieta noteikti jānokrāso ar eļļas krāsu. Tāpat ar eļļas krāsu jānokrāso tās listīšu malas, kuras saskaras ar stiklu un vērtnes gropi.

Bieži stiklojuma un vērtnes gropes savienojuma caurpūšanas iemesls ir tepējuma atlēkšana, ja stiklošanu veic zemākā par 0 °C (negatīvā) temperatūrā un neievēro stiklošanas noteikumus ziemas apstākļos. Galvenie no tiem nosaka, ka iestiklotos rāmjus iznest no siltām telpām drīkst tikai tad, kad tepe ir sacietējusi (apmēram pēc 2–3 dienām), bet, ja jāstiklo negatīvā temperatūrā (vērtnes nav izņemamas), tad tepe